

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 PŽ-1978/2020-3

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom ATRIUM SPALATUM d.o.o. u stečaju, Split, Poljička cesta 20b, OIB 75237018400, odlučujući o zajedničkoj žalbi vjerovnika VICTA d.o.o. Split, Velebitska 123, OIB 63467075102 i GOLD STARS j.d.o.o., Split, Put Sirobuje 51a, OIB 02444721973, koje zastupa punomoćnik Jere Matić, odvjetnik u Splitu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-159/2014-577 od 28. travnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 27. svibnja 2020.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba stečajnih vjerovnika i potvrđuje rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-159/2014-577 od 28. travnja 2020.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-159/2014-577 od 28. travnja 2020. odbačena je kao nedopuštena žalba vjerovnika Victa d.o.o. Split i Gold stard j.d.o.o. Split izjavljena protiv rješenja tog suda o dosudi nekretnine poslovni broj St-159/2014-572 od 22. travnja 2020. kupcu Adriatic Assets d.o.o. Zagreb.

Protiv tog rješenja stečajni vjerovnici Victa d.o.o. i Gold stars j.d.o.o. podnijeli su zajedničku žalbu zbog povrede Stečajnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi se uvodno pozivaju na ustavno pravo na žalbu i tvrde da pobijano rješenje pored odluke o dosudi nekretnine, sadrži i elemente rješenja o namirenju, a protiv toga rješenja pravo na žalbu imaju stranke i osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine. Kako žalitelji kao stečajni vjerovnici imaju pravo na namirenje, tvrde da su odbacivanjem žalbe onemogućeni u problematiziranju činjenice da je sud oslobodio kupca plaćanja kupoprodajne cijene, pa su time spriječeni da eventualno kasnijom dopuštenom žalbom protiv rješenja o namirenju ostvare i svoje pravo na namirenje. Žalitelji zatim navode kako su pokrenuli parnični postupak radi utvrđivanja ništetnosti založnog prava, pa je sud

zbog toga mogao samo donijeti rješenje kojim bi obvezao kupca na plaćanje kupoprodajne cijene ili odgoditi donošenje rješenja o dosudi do pravomoćnog okončanja te parnice. Tvrdi da se u ovom postupku zapravo odlučuje o pravu stečajnih vjerovnika koji bi se za slučaj da uspiju u parnicama za utvrđenje ništetnosti založnog prava, namirivali iz ostvarene kupovnine, i u tome je njihov pravni interes za podnošenje žalbe protiv rješenja o dosudi, jer se ishod toga rješenja izravno odražava na njihov pravno zaštićeni imovinski interes, kao i ostalih stečajnih vjerovnika. Ukazuju na supsidijarnost odredba Ovršnog zakona u odnosu na odredbe Stečajnog zakona o tome tko je sudionik postupka, jer se prodaja nekretnine po pravilima ovršnog postupka ne može promatrati izvan stečajnog postupka u kojem su stečajni vjerovnici sudionici i time ovlašteni na podnošenje žalbe. Žalitelji, zatim ponavljaju navode iz svoje žalbe izjavljene protiv rješenja o dosudi i predlažu da ovaj žalbeni sud ukine pobijano rješenje i meritorno odluči o žalbi koju su ovi vjerovnici podnijeli protiv rješenja o dosudi.

Žalba je neosnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

U obrazloženju pobijanog rješenja navedeno je kako su vjerovnici Victa d.o.o. Split i Gold stard j.d.o.o. Split podnijeli žalbu protiv rješenja o dosudi u kojoj su istakli razloge koji se odnose na priznavanje razlučnog prava ponuditelju i kupcu Adriatic Assets d.o.o. Zagreb, kao i ostale prigovore koji se tiču provođenja same dražbe pred Financijskom agencijom, ali da ti vjerovnici nisu sudjelovali u postupku dražbe i nisu stranke rješenja o dosudi, pa nemaju pravo na žalbu na temelju odredbe članka 105. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 95/16 i 73/17).

Prema odredbi članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona koja se pod uvjetima propisanim odredbom članka 441. stavka 2. tog Zakona može primijeniti i na stečajne postupke koji su pokrenuti prije stupanja na snagu tog Zakona, nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodaje se u stečajnom postupku, na prijedlog stečajnog upravitelja ili razlučnog vjerovnika, uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretnini.

To znači da stečajni sud prilikom prodaje nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo primjenjuje odredbe Ovršnog zakona, uvažavajući izuzetke propisane člankom 247. Stečajnog zakona. Budući da odredbama Stečajnog zakona nije propisano tko ima pravo na žalbu na rješenje o dosudi (kao što je to u članku 247. stavku 2. Stečajnog zakona određeno za rješenje o prodaji nekretnine) o tome se odlučuje odgovarajućom primjenom odredaba Ovršnog zakona.

Prema odredbi članka 105. stavka 1. Ovršnog zakona stranke imaju pravo na žalbu protiv rješenja o dosudi, a prema stavku 2. protiv rješenja o dosudi nekretnina koje su prodane na dražbi, pravo na žalbu imaju i osobe koje su sudjelovale na dražbi kao ponuditelji.

U ovoj pravnoj stvari nekretnina je prodana na dražbi na kojoj žalitelji nisu sudjelovali kao ponuditelji, pa nemaju pravo na žalbu prema odredbi stavka 2. članka 105. Ovršnog zakona.

Žalitelji nisu ni stranke postupka prodaje nekretnine da bi imali pravo izjaviti žalbu protiv rješenja o dosudi. Izraz „stranka“ prema odredbi članka 2. Ovršnog zakona označava ovrhovoditelja i ovršenika te predlagatelja osiguranja i protivnika osiguranja. Ovrhovoditelj je, pak osoba koja je pokrenula postupak radi ovrhe neke tražbine te osoba u čiju je korist taj postupak pokrenut po službenoj dužnosti, dok je ovršenik osoba protiv koje se tražbina ostvaruje.

S obzirom na to da se ovaj postupak vodi radi prodaje nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo, pokreće ga i vodi stečajni sud u korist razlučnog vjerovnika, pa je on stranka ovoga postupka u smislu navedene odredbe Ovršnog zakona. Stečajni vjerovnici su stranke stečajnog postupka i nemaju svojstvo stranke u postupku prodaje nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo.

Međutim, žalitelji osnovano tvrde da pobijano rješenje po svom sadržaju ne predstavlja samo rješenje o dosudi. Prema odredbi članka 103. stavaka 2. do 4. Ovršnog zakona nakon primitka obavijesti Financijske agencije o provedenoj elektroničkoj javnoj dražbi, prikupljenim ponudama i drugim potrebnim podacima sudac utvrđuje koji je kupac ponudio najveću cijenu i da su ispunjene pretpostavke da mu se dosudi nekretnina i o dosudi nekretnine sud donosi pisano rješenje (rješenje o dosudi). Pored toga, tim rješenjem sud određuje da će se nekretnina dosuditi i kupcima koji su ponudili nižu cijenu, redom prema veličini cijene koju su ponudili, ako kupci koji su ponudili veću cijenu ne polože kupovninu u roku koji im je određen ili koji će im biti određen (članak 103. stavak 6. Ovršnog zakona) ili odlučuje o oslobođenju kupca od polaganja kupovnine (članak 107. stavak 5. Ovršnog zakona), te određuje da se nakon pravomoćnosti toga rješenja i nakon što kupac položi kupovninu u zemljišnu knjigu upiše u njegovu korist pravo vlasništva na dosuđenoj nekretnini te da se brišu prava i tereti na nekretnini koji prestaju njezinom prodajom i eventualni izuzetak od toga (članak 108. stavci 1. i 2. Ovršnog zakona).

U skladu s navedenim, rješenje prvostupanskog suda protiv kojega su žalitelji podnijeli žalbu ne predstavlja rješenje o dosudi u dijelu kojim je odlučeno o predaji nekretnine kupcu i obračunati troškovi unovčenja iz članka 254. Stečajnog zakona. Stoga se na taj dio rješenja ne može primijeniti odredba članka 105. Ovršnog zakona o pravu na žalbu, pa je u tome dijelu prvostupansko rješenje nepravilno i nezakonito.

Obrazlažući svoje pravo na žalbu žalitelji se neosnovano pozivaju na odredbe Ovršnog zakona o namirenju vjerovnika odnosno odredbu članka 125. stavka 5. tog Zakona prema kojoj pravo na žalbu imaju i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine, jer se te odredbe ne primjenjuju u stečajnom postupku. Namirenje stečajnih vjerovnika uređeno je glavom VI. Stečajnog zakona. U ovom postupku je riječ o namirenju razlučnih vjerovnika koje je posebno uređeno odredbom članka 248. Stečajnog zakona. Tom odredbom propisano je da će sud, nakon unovčenja stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi, iz iznosa ostvarenoga prodajom (1) namiriti troškove unovčenja iz članka 254. ovoga Zakona, (2) namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom

pravilima ovršnoga postupka i (3) preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika. Ovome treba dobadati da oslobođanje od plaćanja kupovnine iz članka 107. stavka 5. Ovršnog zakona nije namirenje razlučnog vjerovnika.

Prema odredbi članka 108. stavka 4. Ovršnog zakona nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine i pošto kupac položi kupovninu, sud će donijeti zaključak o predaji nekretnine kupcu. Dakle, o predaji nekretnine ne odlučuje se rješenjem nego zaključkom protiv kojega žalba nije dopuštena prema odredbi članka 11. stavka 5. Ovršnog zakona.

O troškovima unovčenja, stečajni sud odlučuje u rješenju o namirenju iz članka 248. Stečajnog zakona, nakon što je stečajni upravitelj dostavio sudu obračun tih troškova. Prema odredbi članka 254. Stečajnog zakona stečajni upravitelj je to dužan učiniti u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi.

Budući da je odluka o namirenju troškova unovčenja dio rješenja o namirenju iz članka 248. Stečajnog zakona protiv toga rješenja dopuštena je žalba prema odredbi članka 19. stavka 1. Stečajnog zakona jer zakonom nije predviđeno drukčije.

Na temelju navedenog proizlazi da bi žalitelji imali pravo na žalbu protiv djela pobijanog rješenja kojim je stečajni sud odredio namirenje troškova unovčenja nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo (u točki II. izreke rješenja je pogrešno napisano da je riječ o troškovima stečajnog postupka). Međutim, žalitelji nemaju pravnog interesa za podnošenje žalbe protiv tog dijela rješenja budući da se ono ne odnosi na njih, kao stečajne vjerovnike. Naime, tim dijelom rješenja određeno je da će se dio troškova unovčenja podmiriti iz jamčevine koju je uplatio kupac Adriatic Assets d.o.o. Zagreb koji je dao najpovoljniju ponudu na javnoj dražbi, a preostali iznos tih troškova dužan je uplatiti taj kupac nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi i prije predaje nekretnine. Stoga žalba ovih stečajnih vjerovnika nije dopuštena ni protiv tog dijela rješenja i to na temelju odredbe članka 358. stavka 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona.

Svi ostali žalbeni navodi odnose se na odluke stečajnog suda koje su prethodile donošenju pobijanog rješenja i ne mogu utjecati na njegovu pravilnost i zakonitost.

Zaključno valja dodati da ustavno pravo na žalbu znači da je to pravo zajamčeno protiv pojedinačnih pravnih akata donesenih u postupku prvog stupnja pred sudom ili drugim ovlaštenim tijelom. A o tome tko ima pravo na žalbu protiv određenog pojedinačnog pravnog akta propisano je pravilima postupka u kojem se taj akt donosi.

Prema tome, prvostupanjski sud je pravilno primijenio pravila ovršnoga postupka o pravu na žalbu protiv rješenja o dosudi nekretnine na kojoj postoji založno pravo upisano u javnoj knjizi i koja je prodana na javnoj dražbi i pravilno zaključio da žalitelji nisu stranke postupka prodaje nekretnine, ni osobe koje su sudjelovale na dražbi kao ponuditelji i odbacio žalbu kao nedopuštenu. Iako u odnosu na dio pobijanog rješenja koje ne predstavlja rješenje o dosudi, prvostupanjski sud nije pravilno primijenio navedene zakonske odredbe o dopuštenosti žalbe, pravilnom primjenom tih odredaba trebalo je jednako odlučiti o tome (članak 368. stavak 2. u vezi s člankom 381. ZPP-a).

Zato je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s člankom 10.. Stečajnog zakona, žalba stečajnih vjerovnika odbijena kao neosnovana i potvrđeno rješenje prvostupanjskog suda.

Zagreb, 27. svibnja 2020.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **17896-3e2ba**

Kontrolni broj: **0f092-779be-930e7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA MATAS, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.